

عنوان مقاله:

تحلیل عواطف در داستان های محمود دولت آبادی (رمان جای خالی سلوچ و داستان های کوتاه)

محل انتشار:

پژوهشنامه ادب غنایی، دوره 22، شماره 42 (سال: 1403)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

پروین مزیدی - دانشجوی دکتری زبان و ادبیات فارسی، واحد تهران مرکز، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

عالیه یوسف فام - استادیار گروه زبان و ادبیات فارسی، واحد تهران مرکزی، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران. (نویسنده مسئول)

علی حسینیائی - استادیار گروه روانشناسی، واحد آزادشهر، دانشگاه آزاد اسلامی، آزادشهر، ایران

خلاصه مقاله:

آدمی با ابراز عواطف به جهان خود روح می بخشد. «ابراز عاطفه» یکی از شیوه های ارتقاء کیفیت زندگی و برقراری ارتباط های موثر انسانی است. در ادبیات داستانی معاصر، آثار محمود دولت آبادی به لحاظ واقع گراییانه بودن، متونی مناسب برای بررسی عواطف انسان ها و تعامل های عاطفی آنان است. نویسنده در مقاله حاضر به شیوه توصیفی-تحلیلی به «بررسی کمی و کیفی عواطف شخصیت ها» در داستان های دولت آبادی (رمان جای خالی سلوچ و نه داستان کوتاه) پرداخته است. مهم ترین هدف: یافتن پاسخ این پرسش هاست: «چه عواطفی» «چرا»، «چگونه» و با «چه پیامدهایی» در اشخاص داستان های منظور بروز می یابند؟ نتایج نشان می دهد: در داستان های برگزیده، عواطف منفی خاصه «خشم و ترس» غالباً به علل: مشکلات اقتصادی، فقر طبیعت، فقر فرهنگی، جامعه ارباب-رعیتی، و... به شیوه های مختلف مانند: آشوب و نزاع های جمعی، خشونت های کلامی و غیرکلامی (آزارهای جسمی و روحی) بروز یافته، بر عواطف مثبت چیره می گردند. عواطف مثبت همچون: «شادی و عشق» نسبتاً اندک و اغلب در رفتارهای غیر کلامی اشخاص داستان و گاه در برخی سنت های محلی و ملی - غالباً به صورت «غیرمستقیم» - نمایان می شوند. آثار عواطف که گاه خود، عامل پیدایی یا دگرگونی عواطف دیگرند، در حیطه های زیستی-فرهنگی-اجتماعی اشخاص داستان به اشکال مختلف ظهور می یابند

کلمات کلیدی:

عواطف، شخصیت، محمود دولت آبادی، جای خالی سلوچ، رمان، داستان کوتاه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1990747>

